

Concha Ibáñez

L'evocació del paisatge

Museu d'Art de Girona

EXPOSICIÓ TEMPORAL

Del 18 de juny del 2026
al 10 de gener del 2027

Dossier de premsa

EXPOSICIÓ

Organització i producció:

Museu d'Art de Girona (Agència Catalana del Patrimoni Cultural).
Departament de Cultura.
Generalitat de Catalunya

Direcció:

Carme Clusellas

Comissariat:

Elina Norandi

Coordinació:

Aurèlia Carbonell

Support tècnic:

Cristina Ribot

Disseny expositiu i gràfic:

aeiou, estudi creatiu

Conservació i restauració:

Elena Boix

Muntatge:

Arterri
Josep Sau

Producció:

3G Pintors
Marçal Costa
Deu del Nou
Vidcus

Assegurances:

Liberty Mutual Insurance Europe
Limited

Transports d'obres d'art:

Arterri

Assessorament lingüístic i traduccions:

Manners Traduccion

Prensa i comunicació:

Pere Cañada
Laura Bohigas (Puntdefuga, gestió cultural)

Activitats i educació:

Pere Cañada
Paula Noguera i Marta Rosell
(Puntdefuga, gestió cultural)

Prestadors:

Arxiu Nacional de Catalunya
Cercle Artístic de Sant Lluç
Museu Abelló
Museu de l'Hospitalet
Museu d'Història de Girona
Museu Nacional d'Art de Catalunya, Barcelona
Elina Norandi
Ferran Soriano
Universidad de Jaén
I totes aquelles persones que han cedit desinteressadament obres de la seva col·lecció per a l'exposició i que volen restar en l'anonimat

Fotografies:

© Arxiu familiar Concha Ibáñez
© Arxiu Nacional de Catalunya
© Colita
© Juan Iriarte
© Albert Viñals Gisbert

Agraïments:

Clara Armas, Montserrat Arranz,
Juan Carlos Bejarano, Cristina
Fonollosa, Pere Izquierdo, Miquel
Llimona, Ciro Lluca, Violeta
Lluca Mònica Pinto, Carme Riera

MUSEU D'ART DE GIRONA

Direcció:

Carme Clusellas

Equip tècnic:

Elena Boix
Pere Cañada
Aurèlia Carbonell
Núria Ferrer
Antoni Monturiol

Administració:

Cristina Fernández
Ana Raya

Documentació i arxiu:

Enric Leemans

Support tècnic en exposicions i publicacions:

Cristina Ribot

Manteniment:

Josep Sau

Servei d'atenció al públic:

Júlia Merino
Jordi Oliver
Pilar Ramírez
Pere Romans
Ingrid Salvi

Comunicació:

Laura Bohigas (Puntdefuga, gestió cultural)

Activitats i educació:

Paula Noguera i Marta Rosell
(Puntdefuga, gestió cultural)

Concha Ibáñez. L'evocació del paisatge

Del 18 de juny de 2026 al 10 de gener de 2027

Comissariat: Elina Norandi

Producció: Museu d'Art de Girona

Inauguració: dijous 18 de juny de 2026

Lloc: Museu d'Art de Girona · Pujada de la Catedral, 12 · Girona

Hora: 18 h

«L'evocació del paisatge» és la primera exposició a Catalunya dedicada a Concha Ibáñez després de la seva mort, l'any 2022, i coincideix amb el centenari del seu naixement. Lluny de ser una mostra antològica, s'ha volgut centrar en la temàtica en què l'artista va destacar i a la qual es va dedicar amb més afany durant la seva trajectòria: el paisatge.

Per primer cop, el públic té l'oportunitat de veure una mostra significativa de les sèries paisatgístiques més conegudes de l'artista, així com algunes de les seves obres més representatives d'altres sèries. Es tracta de paisatges pintats des del record dels que havia vist i visitat en els seus nombrosos viatges. Cada lloc el pintava múltiples vegades, i li atorgava uns colors, dins de la restricció cromàtica que practicava, que han esdevingut gammes cromàtiques identificatives de cada indret.

En l'obra de Concha Ibáñez res és naturalisme ni realitat, tot el contrari: la construcció, l'artifici i la síntesi, així com el fet de fregar subtilment l'abstracció, van configurar el llenguatge que sempre li va interessar. El resultat és una pintura d'una gran potència, tant visual com espiritual, que fa d'aquesta artista una de les paisatgistes imprescindibles de la història de l'art català.

Concha Ibáñez en els primers anys de la seva trajectòria professional, dècada de 1960.
Arxiu familiar Concha Ibáñez

Concha Ibáñez no pintava mai a l'aire lliure; el seu procés creatiu consistia a viatjar al lloc triat i, un cop hi arribava, efectuar-hi multitud de dibuixos, esbossos i fotografies. De tornada a Barcelona, en el seu estudi, i a partir del material obtingut, plasmava el paisatge per mitjà de l'evocació, efectuant el que ella denominava «sèries», tot i que no estaven pensades per a ser exposades ni venudes en conjunt, de manera exclusiva. Aquesta pràctica la va mantenir en la producció de gravats i exlibris, als quals l'artista també va dedicar bona part del seu quefer artístic.

Aspectes destacats

- **Primera exposició pòstuma a Catalunya.**
“Concha Ibáñez. L’evocació del paisatge” és la primera mostra que es dedica a l’artista a Catalunya des de la seva mort, el 2022, i coincideix amb el centenari del seu naixement. Reuneix per primer cop una selecció significativa de les seves sèries paisatgístiques més conegudes
- **Llenguatge pictòric a la frontera de l’abstracció.** Ibáñez elaborava els seus paisatges des de l’evocació: viatjava, acumulava dibuixos i esbossos, i els pintava en sèries al seu estudi. La síntesi de les formes i la restricció cromàtica la situen entre les paisatgistes imprescindibles de la història de l’art català
- **Documentació inèdita i objectes personals.** La mostra incorpora documentació original i objectes personals de l’artista fins ara no mostrats públicament
- **Una dona de classe obrera que va lluitar per ser pintora professional.** Filla d’emigrants andalusos, va compaginar durant anys la feina de modista amb l’estudi a l’Escola d’Art del Poble Nou i a la Llotja. Va iniciar la seva carrera professional amb més de trenta anys i va aconseguir viure exclusivament del seu treball artístic
- **Una personalitat plena de matisos.** Dona de caràcter ferm i profunda espiritualitat, sociable però solitària, va decidir no formar parella ni tenir fills. Aquesta tensió en la seva personalitat es reflecteix en els seus paisatges: illes, deserts i camps sense figures humanes.

Biografia

«Una amiga mía, que se llama Paquita y tiene unos ojos preciosos, declaraba que cuando fuera mayor ella sería princesa. Concha, apretando muy fuerte un cuaderno lleno de garabatos, supo que ella nunca sería princesa. Y que no le interesaba serlo: que solo quería andar y ser pintora.

Su futuro, era como si lo viera en una bola de cristal, en las escondidas líneas de la mano, estaría lleno de caminos. De caminos. Y de una obstinada voluntad de plasmar el mundo, todo su universo, el de dentro, el de fuera. Casi nada más»

— Concha Alós: “Concha Ibáñez”, Club Pueblo, Madrid, 1970.

Concepción Ibáñez Escobar va néixer el 12 de març de 1926 a Canet de Mar (Barcelona), on la seva àvia materna regentava una botiga. Els seus pares, Francisco i Cristina, eren oriünds d'Instinción (Almeria). Concha Ibáñez era la més gran de tres germanes.

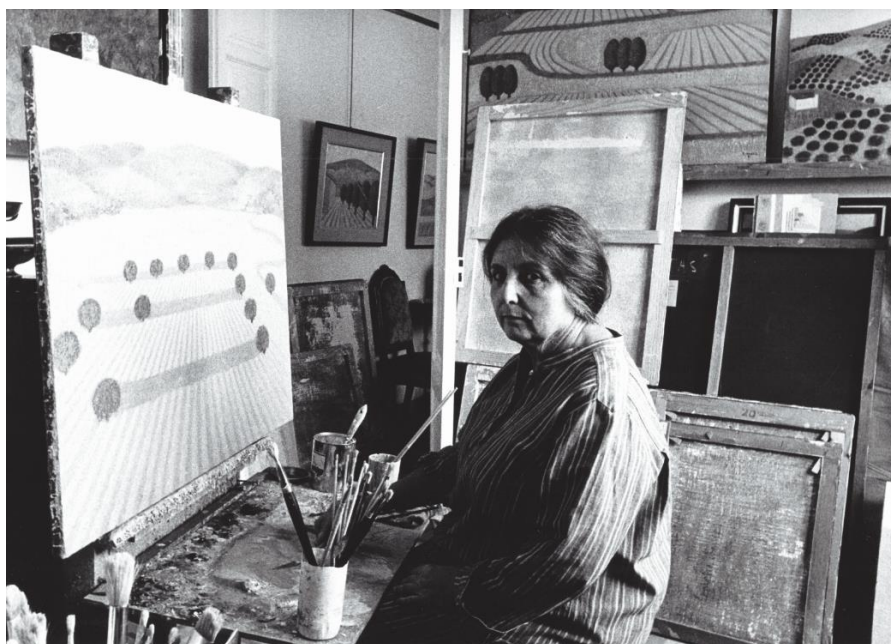
Poc després de néixer, la família es va instal·lar al barri del Clot de Barcelona. La petita Concha va començar a assistir a una escola privada, on va cursar l'educació bàsica. Els anys quaranta, les tres germanes van rebre formació en tall i confecció i van obtenir el títol que les acreditava per a ser mestres de modisteria.

Concha Ibáñez al seu taller de Barcelona, s/d
Arxiu familiar Concha Ibáñez
Fotografia: Albert Viñals Gisberta

Mentre treballava de modista, Ibáñez va començar a assistir a l'escola d'art del barri del Poble Nou —juntament amb les seves germanes—, on impartia classes el pintor Josep Oriol Baqué Mercader (1900-1966), que era fonamentalment paisatgista. De 1946 a 1959 va estudiar a l'Escola d'Arts i Oficis Artístics Llotja de Barcelona, on va cursar assignatures soltes, sense presentar-se a les avaluacions. Aquests mateixos anys també va començar a freqüentar, a les tardes, el Cercle Artístic de Sant Lluc (Barcelona), on participava en el taller de dibuix al natural. Posteriorment, arribaria a formar part de diverses juntes directives d'aquesta entitat llegendària. En la dècada dels anys seixanta va tornar a la Llotja per a estudiar litografia, la tècnica calcogràfica en la qual va excel·lir més endavant.

El 1956 va morir la seva mare. Ibáñez continuà vivint amb el seu pare fins que va morir, 1976, ja que l'artista havia decidit no formar parella ni tenir fills.

**Concha Ibáñez al
seu taller de
Barcelona, 1982**
Arxiu familiar Concha
Ibáñez
Fotografia: Joan
Iriarte

Concha Ibáñez considerava que el 1960 era el punt de partida de la seva carrera com a artista professional, atès que aquell any va presentar la seva primera exposició a la Sala Jaimes del passeig de Gràcia barceloní. De llavors ençà les exposicions se succeïren a un ritme excepcional; normalment preparava entre quatre i sis mostres individuals per any en diferents ciutats, i força més exposicions col·lectives. La seva obra es va poder veure en les galeries i els centres d'art més destacats del moment. L'artista va exposar en multitud de poblacions catalanes (Girona, Lleida, Tarragona, Mataró, Vic, Figueres...), nacionals (Madrid, Salamanca, Saragossa, Pamplona, Palma, la Corunya...) i estrangeres (Brussel·les, Nova York, Bangkok i ciutats d'Àustria i Cuba). Sempre va obtenir un gran èxit de crítica i públic que li permeté viure del seu treball artístic.

Concha Ibáñez va morir a Barcelona el 22 de desembre de 2022. La premsa del país es va fer ressò de la notícia i va publicar emotives necrològiques que elogiaven la seva trajectòria artística.

Inicis i amistats

«Y al descender de la escalera de la casa de Concha ya no nos fijamos en detalles nimios. Sabemos que hemos visitado lugares donde la luz preside la vida, donde lo armonioso, lo sosegado, lo limpio, ha sido mirado con ojos que iban llevando a un espíritu creador oleadas de emoción. Y que esta emoción y esta manera distinta de mirar se había quedado prendida en las telas con toda sencillez, con toda gracia»

— Luis López Anglada: “La apasionada contemplación de Concha Ibáñez”, La Estafeta Literaria, N° 473, Madrid, 1 agosto 1971, p. 43.

Concha Ibáñez sempre va funcionar com un veritable rizoma de relacions. Va conrear amistats en tots els llocs als quals viatjava i va estar vinculada als cercles intel·lectuals i artístics més actius de la Catalunya de la seva època. Destaquen les profundes connexions amb diverses artistes de la seva generació, amb les quals va mantenir intensos intercanvis afectuosos i creatius. El seu compromís feminista va ser ferm, participant en gairebé totes les edicions del Saló Femení d'Art Actual (Barcelona, 1962-1971), on a vegades va formar part de la junta directiva. En aquest àmbit, mostrem algunes obres que són testimoniatges d'aquests vincles.

Colita li va dedicar una sèrie de retrats fotogràfics, i artistes com Ferran Soriano, Pascual Casaubon i Agustín Mir li van dedicar retrats escultòrics. A la mostra, també hi trobem objectes personals, com un clauer amb una peça de Lola Pons que li va regalar l'escultora, o fotos de Concha Ibáñez amb la seva família o acompanyada d'artistes com Emília Xargay, o Amèlia Riera, entre moltes d'altres.

A més a més, es mostren alguns dels seus primers treballs, exemples d'una tècnica pictòrica que mantindria al llarg de tota la seva producció.

Almeria

«Concha Ibáñez ha ido aunando, con el tiempo, dos procesos que parecen contradictorios: el de una progresiva abstracción y el de una concreción mayor cada día, con el enfoque de una parcela concreta de la realidad. Ama esta artista el paisaje, los paisajes. Viaja incansablemente, va y viene, mira, contempla. De cada viaje vuelve con temas para nuevos cuadros. Su primera visita a una región cualquiera supone para ella el descubrimiento de una región nueva de su propia realidad interna»

— José Corredor Matheos: “Qué han escrito de Concha Ibáñez”, Concha Ibáñez, Contratalla, Tarragona, 2004, p.42.

Concha Ibáñez va conèixer la província d'Almeria i el poble dels seus pares quan tenia prop de vint anys. En entrar en contacte amb els seus orígens, va començar a pintar les sèries d'Almeria. El paisatge àrid, fins i tot desèrtic, les cases i els arbres aïllats van encisar l'artista, que va continuar evocant aquesta terra al llarg de tota la seva trajectòria.

Concha Ibáñez

Almeria

1978

Oli sobre tela

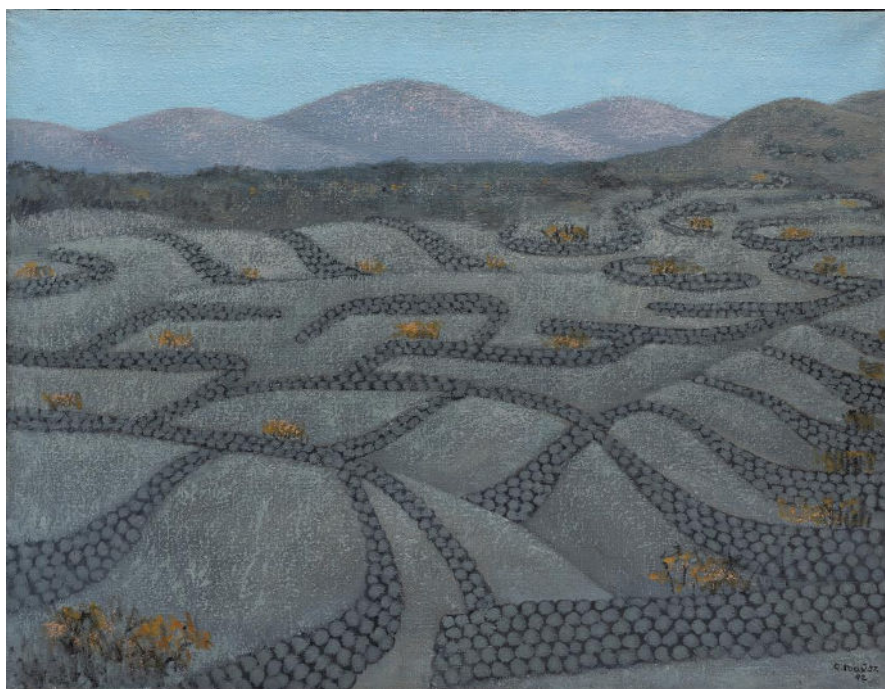
89 x116 cm

Lanzarote

«Es más que probable que el sigilo y el silencio formen parte del lenguaje pictórico de Concha, y por eso tantas cosas se tornen prescindibles al compartir su mirada. La realidad existe en su paleta, una realidad cóncava y convexa que con constancia siente y recrea. Aunque en ocasiones el “mundo Ibáñez” se convierte –imperceptiblemente– en una decisión algebraica, en una geometría de abstracciones concretas a la que sólo la imaginación silente del observador atento será capaz de prestar elocuencia»

— José Ángel Marín: “Quietud en Libertad”, Concha Ibáñez. Quietud en Libertad, Universidad de Jaén, 2009.

El paisatge de l'illa canària de Lanzarote va captivar l'interès de Concha Ibáñez, que va viatjar-hi en diverses ocasions durant la dècada dels anys noranta i fins a començaments d'aquest segle. No van ser les regions desèrtiques de l'illa les que van interessar-li més, sinó la zona vinícola de La Geria, on es conreen els ceps per a elaborar els vins magmàtics de denominació d'origen Lanzarote. Les extensions de clots cònics o *gerias*, excavats a mà en la capa de cendra volcànica i que serveixen per a protegir els ceps dels forts vents de l'illa, la van fascinar.

Concha Ibáñez
Lanzarote
1992
Oli sobre tela
90 x116 cm

Concha Ibáñez va dur a terme diverses sèries dedicades a les *gerias*, que es distingeixen per les seves tonalitats grises en contrast amb el verd de les vinyes o el groc del raïm, segons l'època de l'any. Les repeticions gairebé minimalistes que trobem en part de la seva obra, la reducció cromàtica i la construcció del paisatge que practicava en la seva pintura a les sèries de les *gerias* coincideixen tant amb la realitat que podríem fantasiar dient que és el paisatge de Lanzarote el que ha sortit del pinzell de l'artista.

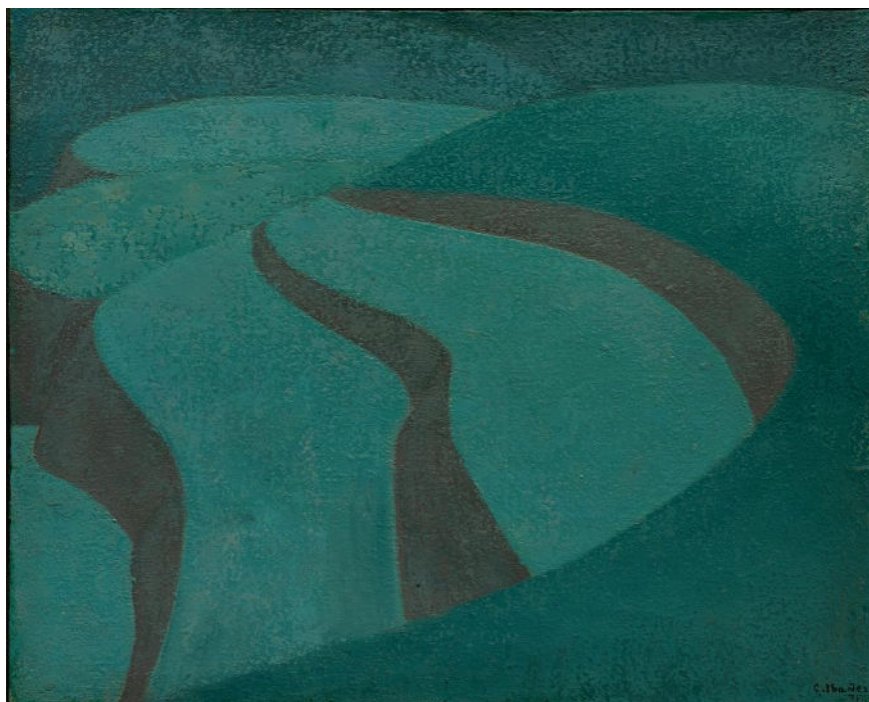
Concha Ibáñez
Lanzarote
2001
Oli sobre tela
114 x164 cm
Col·lecció particular

El paisatge català

«Incansable viajera de paisajes, Concha Ibáñez cuelga el mundo de una pared en cada exposición. Inaccesible al desaliento, desde hace década y media va exponiendo sus paisajes, allá donde haya una pared para colgarlos y allá donde haya alguien que con su contemplación identifique una parcela de su entorno, que con las líneas y los colores de Concha recobran una identidad jamás reconocida por una mirada que no tenga la capacidad de integración de la autora en aquel paisaje, ni su voluntad sintetizadora para devolverle el nombre a cada cosa»

— Juan Samit: “Concha Ibáñez: El Paisaje Integral”, El noticiero universal, No. 27883, Barcelona, 29 Enero 1976, p. 13.

Concha Ibáñez estimava molt la seva terra, Catalunya. Durant dècades, en va recórrer ciutats, pobles i racons. Els desplaçaments per tot el territori català —sola, en tren o autobús, o acompanyada, en cotxe— eren molt freqüents. Buscava paisatges que estimulessin la seva creativitat a totes les comarques catalanes i va dedicar sèries pictòriques a Cadaqués, el cap de Creus, Empúries, el Montseny, el Vallès, el Maresme, el Garraf, la Segarra i els camps de Tarragona. També es conserven nombroses llibretes amb esbossos i dibuixos previs de Sitges, Calafell, Cabra del Camp i Santes Creus, així com d'altres indrets que no ens consta que després hagi pintat.

Concha Ibáñez
Montseny
1971
Oli sobre tela
81 x100 cm

Les sèries catalanes es distingeixen pel predomini de les gammes cromàtiques verdes i blaves, excepte en els camps de Tarragona, on la paleta de colors s'amplia i els roses, grocs

i marrons també són presents. Així mateix, a través d'aquestes sèries podem observar els trànsits en el seu llenguatge estètic: des de la síntesi formal dels paisatges del Maresme o la Segarra fins a fregar l'abstracció en els dedicats al Montseny

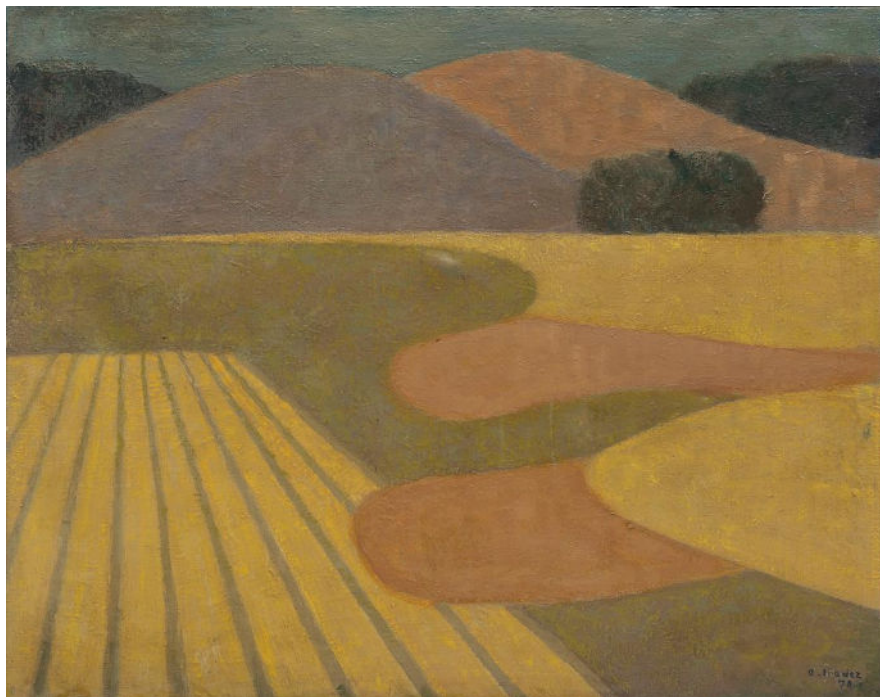
Concha Ibáñez
El Garraf
2002
Oli sobre tela
89 x116 cm

Castella

«Concha elegía y elige un tema, pero no lo ilustra, ella pinta aquello que le impresiona, pero no lo describe sino que por medio de la materia, el color y la forma, es como si quisiera hacer una instantánea imposible del paisaje, quiere entender y sintetizar su estructura y el espíritu que emana de ella al mismo tiempo. Concha para explicar este sentimiento, utiliza la materia, el color y la forma y también de la justeza en su relación. Esta justeza no tiene nada que ver con el juicio, ni tan solo con la medida, esta justeza tiene que ver con el peso (esto es algo raro en pintura, y creo que es una parte importante del interés de sus cuadros)»

— Agustín Fructuoso, texto para la presentación de la exposición en el Espai Molí del Centro Cultural Tecla Sala, l'Hospitalet de Llobregat, 1995

Al llarg de la seva vida, Concha Ibáñez va tornar una vegada i una altra a Castella. Les terres de Sòria, Salamanca, Lleó i, sobretot, la Manxa van ser objecte de multitud de viatges artístics. El tema de Castella serveix també com a mostrar dels diferents canvis estètics que va experimentar la seva obra: des de les masses pastoses de la dècada dels anys seixanta fins als plans cromàtics, gairebé geomètrics, que voregen l'abstracció, dels anys setanta del segle passat. Les obres que més reconeixement li van atorgar i que van marcar en gran mesura la seva trajectòria artística, fins que gairebé se les va identificar amb la seva persona, foren els «Castella» grocs, que començà a pintar en els anys noranta i continuà pintant durant els primers deu anys del segle XXI, quan pràcticament va deixar de treballar a causa de la seva fràgil salut.

Concha Ibáñez
Castilla
1978
Oli sobre tela
73 x 92 cm
Col·lecció particular

L'inici d'aquesta iconografia coincidí amb l'auge del cultiu de la colza a Castella i Lleó, on se sol utilitzar com a planta de rotació de la producció del blat i l'ordi. La rica paleta de grocs — des dels gairebé blancs fins als taronges i marrons — es disposa de manera que crea una composició de múltiples referències pictòriques (constructivisme, abstracció geomètrica, expressionisme abstracte...), per a confluïr en unes imatges d'una espiritualitat estranya i envolupant, amb la qual ens és molt fàcil connectar des dels sentiments i les emocions.

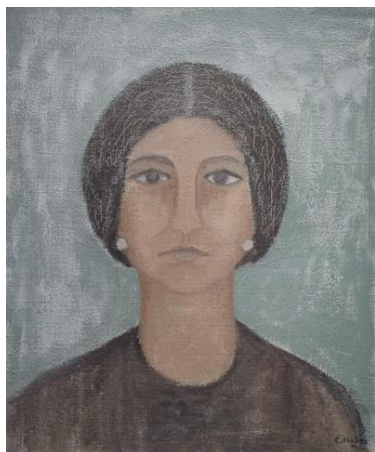

Concha Ibáñez
Castilla
1995
Oli sobre tela
89 x 116 cm
Col·lecció particular

Obres exposades

A més de les obres, l'exposició es complementa amb material documental divers que no es recullen en el següent llistat:

ÀMBIT 1. Presentació

Concha Ibáñez
Autoretrat, 1994
Oli sobre tela, 65 x 54 cm
Col·lecció particular

Ferran Soriano
A Concha Ibáñez, 1980
Llautó, 29 x 16 x 16 cm
Cortesia de Ferran Soriano

Pascual Casaubón
Retrat de Concha Ibáñez, 1980
Terracota, 44 x 29 x 28 cm
Col·lecció particular

Agustín Mir Pagès
Retrat de Concha Ibáñez, 1951
Guix amb pàtina, 47 x 33 x 30 cm
Col·lecció particular

Caty Juan
Retrat de Concha Ibáñez, 1979
Carbonet sobre tela, 73 x 54 cm
Col·lecció particular

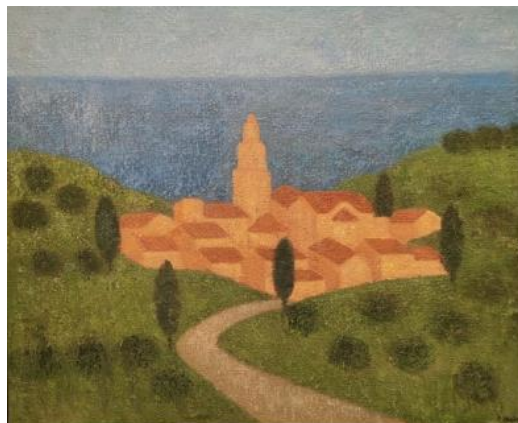
María Cecilia Martín Iglesias
Retrat de Concha Ibáñez, 1971
Oli sobre tela, 81 x 65 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Homenatge a Carles Rahola, 1976
Llapis de color sobre cartell imprès, 71 x 50 cm
Museu d'Història de Girona. MHG 01834

Concha Ibáñez
Molins, 1962
Oli sobre tela, 92 x 73 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Mallorca, 1964
Oli sobre tela, 81 x 100 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Salamanca, 1966
Oli sobre tela, 97 x 130 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Canet de Mar, 2002
Oli sobre tela, 81 x 100 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Recull de trenta-un exlibris, després de 2004
Aiguafort i resines sobre paper
Col·lecció particular

ÀMBIT 2. Almeria

Concha Ibáñez
Almeria, 1984
Oli sobre fusta, 14 x 17 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Almeria, 1984
Oli sobre fusta, 14 x 17 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Almeria, 1998
Oli sobre tela, 73 x 92 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Almeria, 1980
Oli sobre tela, 89 x 116 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Almeria, 1985
Oli sobre tela, 85 x 110 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Almeria, 1978
Oli sobre tela, 60 x 73 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Almeria, 1978
Oli sobre tela, 60 x 74 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Las Chancas, 1967
Oli sobre tela, 97 x 130 cm
Col·lecció particular

ÀMBIT 3. Lanzarote

Concha Ibáñez
Lanzarote, 1994
Oli sobre tela, 81 x 100 cm
Col·lecció particular

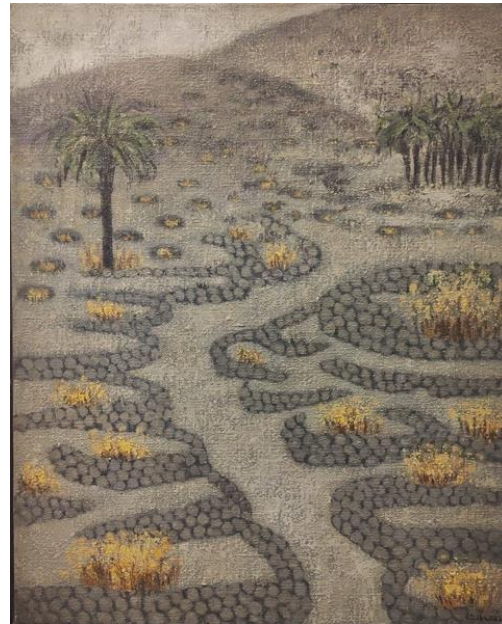
Concha Ibáñez
Lanzarote, 1996
Oli sobre tela, 98 x 131 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Lanzarote, 2003
Oli sobre tela, 60 x 72 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Lanzarote, 2001
Oli sobre tela, 114 x 146 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Lanzarote, 1992
Oli sobre tela, 90 x 116 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Lanzarote, 2001
Oli sobre tela, 81 x 65 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Marroc, 1994
Oli sobre fusta, 16,5 x 22 cm
Col·lecció particular

ÀMBIT 4. Viatges i colors

Concha Ibáñez
Marroc, 1990
Oli sobre tela, 81 x 100 cm
Museu de L'Hospitalet. Núm. reg. H-1822

Concha Ibáñez
Quesada, 1980
Oli sobre tela, 100 x 81 cm
Col·lecció de Patrimoni Artístic de la
Universitat de Jaén

Concha Ibáñez
Marroc, 1993
Oli sobre tela, 74 x 60,5 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Els Monegres, 1999
Oli sobre tela, 54 x 65 cm
Museu de L'Hospitalet. Núm. reg. H-7870

ÀMBIT 5. Paisatge català

Concha Ibáñez
La Segarra, 1989
Oli sobre tela, 81,5 x 100,5 cm
Fons del Cercle Artístic de Sant Lluç

Concha Ibáñez
La Segarra, 1984
Oli sobre tela, 74 x 93 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Montseny, 1971
Oli sobre tela, 89 x 116 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Montseny, 1971
Oli sobre tela, 81,5 x 100 cm
Col·lecció particular

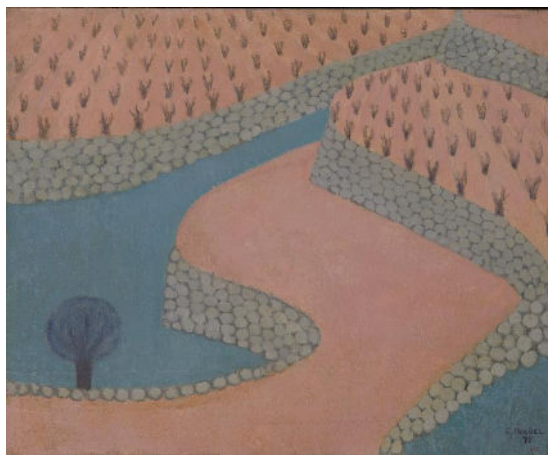
Concha Ibáñez
El Garraf, 2002
Oli sobre tela, 89,5 x 116 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Cadaqués, 2003
Oli sobre tela, 114 x 146 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Cap de Creus, 2003
Oli sobre tela, 81 x 100 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Cap de Creus, 2003
Oli sobre tela, 97,5 x 130 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Camp de Tarragona, 1971
Oli sobre tela, 81 x 101 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Paisatge (Camp de Tarragona), 1971
Oli sobre tela, 88 x 116 cm
Museu d'Art de Girona, núm. reg. 202.056. Fons
d'Art Diputació de Girona

Concha Ibáñez
El Maresme, 1985
Oli sobre tela, 89 x 115 cm
Col·lecció particular

ÀMBIT 6. Castella

Concha Ibáñez
Molins, 1990
Oli sobre tela, 46 x 55 cm
Museu Abelló

Concha Ibáñez
La Manxa, 1971
Oli sobre tela, 46,5 x 55 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
La Manxa, 2005
Oli sobre tela, 73 x 92 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Castella, 1965
Oli sobre tela, 114 x 146 cm
Museu Nacional d'Art de Catalunya, Barcelona

Concha Ibáñez
Castella, 1976
Oli sobre tela, 92 x 73 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Castella, 1995
Oli sobre tela, 89 x 116 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Castella, 2004
Oli sobre tela, 81 x 100 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Castella, 1978
Oli sobre tela, 73 x 92 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Castella, 2013
Oli sobre tela, 114 x 146 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Castella, 1998
Oli sobre fusta, 54 x 62 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Castella, 1976
Oli sobre tela, 92 x 73 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Castella, 2008
Oli sobre tela, 73 x 92 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Castella, 1971
Oli sobre tela, 97 x 130 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Castella, 1982
Oli sobre tela, 97,5 x 130,5 cm
Col·lecció particular

Concha Ibáñez
Paisatge, 2009
Oli sobre tela, 73 x 60 cm
Col·lecció particular

Índex del catàleg

Presentació. **Carme Clusellas**

Un paisatge fora del marc: l'obra de Concha Ibáñez en el seu context. **Juan Carlos Bejarano**

Concha Ibáñez: viatges i colors. **Elina Norandi**

Bibliografia

Catalogació

Traducción al español

English Translation

Presentació del catàleg: 4 d'octubre de 2026 a les 11 h

Crèdits del catàleg

Edició:

Museu d'Art de Girona (Agència Catalana del Patrimoni Cultural)
Gabinet tècnic del Departament de la Generalitat

Direcció:

Carme Clusellas

Coordinació científica:

Elina Norandi

Coordinació tècnica i editorial:

Cristina Ribot (Museu d'Art de Girona)
Òscar Ros (Gabinet Tècnic. Departament de Cultura)

Suport tècnic:

Aurèlia Carbonell

Textos:

Juan Carlos Bejarano
Carme Clusellas
Elina Norandi

Disseny gràfic:

aeiou, estudi creatiu

Correccions i traduccions:

Manners Traduccions

Fotografies:

Arxiu familiar Concha Ibáñez
Arxiu Nacional de Catalunya
© Archivo Colita de Fotografía
© Rafel Bosch
© Hereus de Concha Ibáñez, 2025
© Joan Iriarte
© Albert Viñals Gisbert

Amb el suport tècnic de:

Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions

Agraïments:

Clara Armas, Cristina Fonollosa, Maria Cristina Ibáñez,
Mònica Pinto, Raquel Serna

Activitats

18 de juny de 2026 / 18 h

Inauguració de l'exposició

11 de juliol de 2026 / 18 h

[Visita comentada](#) a l'exposició i còctel als jardins del Museu

A cura d'Elina Norandi, comissària de la mostra, i Nykteri's

18 de juliol i 8 d'agost de 2026 / 11:30 h

[Evoquem Girona!](#) Taller familiar de pintura

A cura del Serveis Educatius del md'A

22 d'agost de 2026 / 18 h

[Visita comentada](#) a l'exposició i còctel als jardins del Museu

A cura del Serveis Educatius del md'A i Nykteri's

4 d'octubre de 2026 / 11 h

Presentació del catàleg

12 de desembre de 2026 / 11:30 h

Taula rodona

Amb Juan Carlos Bejarano, Lluïsa Faxedas i Maria Garganté. Modera: Elina Norandi

9 de gener de 2027 / 11:30 h

Visita comentada a l'exposició

A cura d'Elina Norandi, comissària de la mostra

Punt de lectura a la Biblioteca Carles Rahola de Girona

Selecció de llibres consultables i en préstec relacionats amb Concha Ibáñez i el context artístic i social de l'època

Per a més informació:

Laura Bohigas (Puntdefuga, gestió cultural) · Premsa i comunicació

comunicaciomag@gencat.cat

622 21 94 58

md'A Museu d'Art
de Girona

 Generalitat
de Catalunya

Forma part de:

 XARXA DE
MUSEUS D'ART
DE CATALUNYA

XARXA DE
mUSEUS
comarques
de Girona